

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá problematikou neformální péče, přičemž tímto termínem je označována situace, kdy osoba závislá na péči jiné fyzické osoby, přijímá tuto péči od blízké osoby, nejčastěji člena rodiny. Tento druh poskytování péče existuje již dlouhá léta, avšak až v posledních letech se problematika neformální péče dostala do popředí politického zájmu i povědomí veřejnosti. Práce zkoumá proces posunu neformální péče a neformálních pečovatelů do centra pozornosti a zvýšení zájmu o tento sociální fenomén optikou vývoje veřejné politiky vůči neformální péči. Hlavní snahy jsou zaměřeny na identifikování klíčových událostí, nejdůležitějších aktérů a vzájemných interakcí, ke kterým v celém procesu dochází, s cílem využití těchto poznatků jako styčných bodů pro pochopení základní linie vývoje postavení neformálních pečovatelů v systému sociální péče. Práce přichází se zjištěním, že příčina zvýšeného zájmu o situaci neformální péče je výsledkem souběžných snažení několika identifikovaných aktérů, kteří mají v celém procesu klíčové postavení, avšak každý z nich používá k dosažení cíle jiných strategií. Hlavními aktéry jsou Evropská unie a Ministerstvo práce a sociálních věcí, jejichž výrazná pozice v celém procesu se odvíjí od institucionálního nastavení. Aktéry působícími z opačné strany jsou pak samotní pečující většinou v rámci neziskových organizací. Celý proces změny pak rámuje klíčové události, neboť v rámci změny politiky vůči neformální péči hrál významnou roli vstup České republiky do Evropské unie, která zásadním způsobem ovlivňuje dění v oblasti sociální politiky a směřuje tak kroky neformální péče v českém prostředí.